15 Μαΐου 2014

Μέσα στην Αγία Σοφία «Κρύβεται » ο Τίμιος Σταυρός του Ιησού Χριστού

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

YAZARLAR

HINCAL ULUÇ Hıncal'ın Yeri

İletişim

Tel: 0212 3544813

Fax: 0212 3544891

SMS: HU yaz boşluk bırak mesajını yaz 4122'ye gönder.
(1,60TL) MH:02165317373

BUGÜNKÜ TÜM YAZILARI
İsa'nın gerildiği çarmıh Ayasofya'da kayboldu!..
Pazar Neşesi
Hayyam'dan..
Son Sözleri

İsa'nın gerildiği çarmıh Ayasofya'da kayboldu!..

Üstad Radi Dikici, gene çok ilginç bir olayın öyküsünü naklediyor size..
Merakla okuyacaksınız..

***

"İmparator Büyük Konstantin'in 75 yaşındaki annesi İmparatoriçe Helena, onun için biraz zahmetli olan yolculuktan sonra 325 yılının Haziran ayının sonunda Kudüs'e vardı. Kendisini vali ve Patrik Macarius karşıladı.

Helena, yol yorgunluğunu atmak için bir hafta kadar dinlendi.

Bir gece rüyasında İsa Peygamberi ve Kutsal Haçı görünce valiyi çağırdı. "Lütfen yarın sabah erkenden beni Efendimiz İsa'nın çarmıha gerildiği yere götürmenizi istiyorum," dedi. "Majesteleri, Efendimizin çarmıha gerildiği tepenin olduğu yere daha sonra Roma İmparatorları Venüs Tapınağı inşa ettirmişlerdir.

Ancak tapınak şu anda bakımsızlıktan harabe halindedir," dedi, Patrik Macarius. "Ne halde olursa olsun görmek istiyorum."

Ertesi sabah yola çıkan Helena Venüs Tapınağı'na gelince valinin yanındaki bir heyetle kendisini beklediğini gördü. Hep birlikte yıkıntı halindeki tapınağın içine girdiler.

Helena tapınağın dua salonu olduğunu tahmin ettiği alanın tam ortasına gelince birden durdu, gözlerini kapattı ve sanki ayağının altından gelen bir duygu seli bütün benliğini kaplamıştı. Birkaç dakika öylece kaldı. Kendine gelince valiye döndü. "Yarın sabahtan başlayarak çok büyük bir titizlikle bu tapınağın kalıntılarının temizlenmesini istiyorum. Sadece bu salonun tabanına dokunulmayacaktır. O noktaya gelince beni haberdar edeceksiniz ve ben buraya tekrar gelip ne yapılması gerektiğini söyleyeceğim."

Yaklaşık iki aylık bir çalışma sonunda Venüs Tapınağı'nın bütün kalıntıları ortadan kaldırıldı. Ortada sadece salonun tabanı vardı. Valinin haberi üzerine ertesi sabah erkenden Helena oradaydı. Valiye döndü, "Buradaki çalışmaları yöneten kimdir?" diye sordu.

Oldukça yaşlı görülen biri ortaya çıktı. "Bana isminizi ve eğitiminizi.

Onları öğrendikten sonra size söyleyeceklerimi harfiyen uygulayacaksınız." "Majeste benim adım Hermogones.

İskenderiye'de mimarlık, mühendislik ve matematik okudum. Özellikle eski binaların restorasyonu konusunda tecrübe sahibiyim." "Hermogones, bu sefer senden istediğim restorasyon değil, ondan daha önemli. Bu salonun kazısını yapacaksınız ama aynı restorasyon yapar gibi titizleneceksiniz.

Santim santim ilerleyeceksiniz.

Bu salonun altında önemli bir şeyle karşılaşacağımızı biliyorum, hissediyorum. O bulacağımız şeyin en küçük bir tahribata uğramaması lazım. Her gün gelip çalışmaları takip edeceğim." "Anladığım kadarıyla Majeste bu salonun altında bulunacağını tahmin ettiğiniz şey çok değerli." "Evet ama aradığımız hazine değil. Daha önemli bir şey.

Efendimiz İsa burada çarmıha gerildi.

O çarmıhın bu salonun altında olduğunu tahmin ediyorum. " Yirmi gün sonra Hermogones Helena'nın huzurundaydı.

Kraliçe "Bir şey mi buldunuz?" diye sordu. "Majeste gelip kendiniz görmelisiniz.

Salonun altında çok büyük bir odaya ulaştık.

Νίκου Χειλαδάκη

Δημοσιογράφου-Συγγραφέα-Τουρκολόγου

Τον συγκλονιστικό πραγματικά ισχυρισμό ότι κάπου μέσα στον χώρο της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινούπολης κρύβεται μέχρι σήμερα ο Τίμιος Σταυρός του Ιησού Χριστού, παραθέτει ο πολύ γνωστός Τούρκος δημοσιογράφος της εφημερίδας, Sabah, Hıncal Uluç, επικαλούμενος τις πολυετείς και εντατικές έρευνες του επίσης πολύ γνωστού Τούρκου ιστορικού, Radi Dikici από την Σαμψούντα του Πόντου.

Σύμφωνα με τον Radi Dikici, ο οποίος σημειωτέων θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους Τούρκους βυζαντινολόγους, (για όσους δεν το ξέρουν υπάρχουν και.. τέτοιοι στην Τουρκία) και ο καλύτερος σε θέματα βυζαντινών ερευνών ενώ έχει γράψει σωρεία βιβλίων σχετικά με το Βυζάντιο και την Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, (όπως, «Bizans İmparatorluğu Tarihi», δηλαδή, «Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας», «Şu Bizim Bizans», δηλαδή, «Αυτό το Δικό μας Βυζάντιο»), το μεγαλύτερο τμήμα του Τίμιου Σταυρού μεταφέρθηκε από την Αγία Ελένη στην Κωνσταντινούπολη και τοποθετήθηκε κάπου μέσα στον χώρο του ναού της Αγίας Σοφίας. Οι μαρτυρίες, όπως υποστηρίζει ο Τούρκος ιστορικός, αναφέρουν ότι το μέρος όπου βρίσκονταν ο Σταυρός ήταν γνωστός και φανερός μέχρι το 1024 όταν οι Σταυροφόροι κατάλαβαν την Κωνσταντινούπολη και επιδοθήκαν στις γνωστές τους λεηλασίες των ελληνορθόδοξων ναών και των μοναστηριών. Τότε κάποιοι βυζαντινοί αξιωματούχοι μαζί με κάποιους ιερείς του ναού πρόλαβαν και άρπαξαν τον Τίμιο Σταυρό για να μην τον βρουν οι Σταυροφόροι και τον έκρυψαν σε κάποιο μυστικό μέρος μέσα την Αγία Σοφία γιατί αν τον έβγαζαν έξω θα τους αντιλαμβάνονταν οι κατακτητές. Πέρασαν χρόνια μετά την καταστροφή της Κωνσταντινούπολης από τους Σταυροφόρους και αυτοί που είχαν κρύψει τον Τίμιο Σταυρό ή πέθαναν ή χάθηκαν σε άλλες περιοχές της αυτοκρατορίας ενώ η Πόλη στέναζε κάτω από τον λατινικό ζυγό. Έτσι το μεγάλο αυτό μυστικό χάθηκε δια μέσω των αιώνων και σήμερα παραμένει το μεγάλο αίνιγμα της ιεράς κρύπτης του Τιμίου Σταυρού η οποία, σύμφωνα με τον Τούρκο ιστορικό και βυζαντινολόγο, πρέπει να βρίσκεται κάπου μέσα στο εσωτερικό της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινούπολης. Ο δημοσιογράφος της Sabah που ασχολήθηκε με το μεγάλο αυτό θέμα, παραθέτει και την συγκλονιστική ιστορία της αποκάλυψης του Τιμίου Σταυρού από την αυτοκράτειρα Ελένη με την βοήθεια, όπως αναφέρει, του τότε αρχιτέκτονα, μηχανικού και μαθηματικού, ελληνικής καταγωγής, Ερμογένη, που εργάστηκε κάτω από τις θεόπνευστες εντολές της αυτοκράτειρας για να φέρει στο φως τον Σταυρό του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού και να κτιστεί στο μέρος

εκείνο ο μεγαλοπρεπής τότε ναός της Σταυρώσεως του Σωτήρος.

Οι ιστορικές πληροφορίες συμφωνούν ότι μεγάλο τμήμα του Τιμίου Σταυρού τον μετέφερε η αγία Ελένη από τα Ιεροσόλυμα στην Κωνσταντινούπολη. Όπως αναφέρεται, η Αγία Ελένη επιθυμούσε να βρει τους Τόπους όπου μαρτύρησε ο Κύριος. Αφού εξασφάλισε τη σχετική άδεια και οικονομική βοήθεια από τον γιό της, Μ. Κωνσταντίνο, έφθασε στα Ιεροσόλυμα το 326 μ.Χ. Πρώτη φροντίδα της ήταν να βρει τον τάφο του Χριστού. Τα οράματά της την οδήγησαν στον ναό της Αφροδίτης που είχαν κτίσει οι ειδωλολάτρες στο σημείο που είχε σταυρωθεί ο Ιησούς Χριστός. Αφού κατεδάφισε τον ναό της Αφροδίτης, ανέσκαψε το χώρο όπου και βρήκε τον τάφο του Χριστού και εκεί κοντά και σε αρκετό βάθος βρήκε και τους τρεις Σταυρούς. Βρέθηκε επίσης και η επιγραφή η οποία ήταν κρεμασμένη πάνω στον Σταυρό του Χριστού, αλλά είχε αποκολληθεί και έτσι δεν γνώριζαν ποιός εκ των τριών ήταν ο Σταυρός του Σωτήρος. Τότε ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος έφερε τους Σταυρούς και τους εναπόθεσε διαδοχικά πάνω σε μια νεκρά γυναίκα. Ο πρώτος και ο δεύτερος δεν έδειξαν τίποτα. Όταν όμως τοποθετήθηκε και ο τρίτος Σταυρός πάνω στην νεκρά γυναίκα εκείνη αμέσως αναστήθηκε και σηκώθηκε όρθια. Μ’ αυτόν τον τρόπο ξεχώρισαν τον Τίμιο Σταυρό.

Η Αγία Ελένη διεχώρισε τον Τίμιον Σταυρόν και το μεν ένα αφού το τοποθέτησε σε ασημένια θήκη το άφησε στα Ιεροσόλυμα, το δε άλλο μαζί με τους ήλους, δηλαδή τα καρφιά, το μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη. Όπως αναφέρεται, η Αγία Ελένη, κομίζοντας το υπερπολύτιμο εύρημα, έφτασε στην Κωνσταντινούπολη το έτος 327. Ο αυτοκράτορας γιος της Κωνσταντίνος, οι επίσκοποι, οι πρεσβύτεροι, οι διάκονοι και όλος ο λαός υποδέχτηκαν τον Τίμιο Σταυρό με ευλάβεια και δάκρυα χαράς. Ο επίσκοπος Μακάριος τον έθεσε στη διάθεση των χριστιανών για προσκύνηση. Το γεγονός αυτό μας το διασώζουν ο Ιεροσολύμων Άγιος Κύριλλος, που έζησε το 340-386 μ.Χ. και μάλιστα σε μια από τις κατηχήσεις του και συγκεκριμένα στην ΙΓ΄, αναφέρει χαρακτηριστικά: *«Ελέγχει με ούτος ο Γολγοθας, ου νυν πλησίον πάντες πάρεσμεν, ελέγχει με του Σταυρου το ξύλον το κατά μικρόν εντευθεν πάση τη οικουμένη διαδοθέν».* Δηλαδή, «με ελέγχει ο Γολγοθάς στον οποίο βρισκόμαστε όλοι κοντά. Με ελέγχει το ξύλο του Σταυρού, το οποίο απ’ εδώ διαδόθηκε σ’ όλη την οικουμένη». Το ίδιο γεγονός μας το διασώζουν και ο ιστορικός Σωκράτης, (σύγχρονος και αυτός της εποχής εκείνης), στην εκκλησιαστική του ιστορία στο α΄ βιβλίο του ΚΕΦ. ιζ΄ και ο Θεοδώρητος στην δική του εκκλησιαστική ιστορία.

Άλλο ένα σημείο των καιρών για την ανάσταση της Ελληνορθόδοξης Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Αποκλειστικά για την ΄΄ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ΄΄